

LŐVÉTEI KIÁLTÓ

XXVI. évfolyam, 5. szám

Ára 3,00 lej

2025. MÁJUS

Népdalos seregszemlén Válaszúton

Még valamikor tavasz elején a kórusunk bejelentkezett a IX. Generációk találkozója - Ifjúsági Énekesek és Zenészek Seregszemléje nevezetű rendezvényre, amit Válaszúton tartottak március 28.-30. között. A rendezvényre lehetett készülni énekkel és hangszerekkel is egyaránt. Mindez persze népdal kellett, hogy legyen. A kórusunkból nyolcan mentünk el. Sokat készültünk rá, a népdalcsoportunk meg teljesen régi lövétei dalokból állt.

Fotó: Mezei Karsa

A rendezvény háromnapos volt, így hatalmas bőröndökkel vágunk neki a hat-hét órás útnak. A buszon több, más városból érkező gyerekekkel utaztunk. Miután megérkeztünk, felvittük a csomagjainkat a szobáinkba és vacsoráztunk, megkezdődött az első program. Elsétáltunk az ottani kultúrotthonba, ahol a Bekcs Néptáncgyűttes tartott nekünk előadást. Aznap este még táncház is volt. A következő nap kezdődött meg a rendezvény fő eseménye. Mindenki fel-alá rohangált különböző viseletekben, nem tettük mi sem másként. Mi székelyruhában érkeztünk a Bánffy-kastélyba, ahonnan már hallani lehetett a népdalokat. Rengeteg különböző népdalt hallottunk, viszont talán számunkra a moldvai gyerekek népdalcsoportja volt a legérdekesebb. Mi is elénekeltük azt a pár dalt, amit összegyűjtöttünk, a zsűri nagyon örültek, hogy csak lövétei énekekkel érkeztünk. Kaptunk kritikát és dicséretet is. Utána meghívtak egy közös éneklésre is. Este fáradtan érkeztünk vissza a szobáinkba. Aznap este ismét táncház volt, és egy kis előadás az alapítványról. Ezek a programokon kívül a második napon még volt lehetőségünk benézni az ott lévő múzeumba is, megnéztük, hogyan néztek ki a régi falvakban a házak tisztaszobái. Érdekes volt visszatekinteni a múltba, és látni, hogy azóta mennyit is változott a lakberendezés. A következő napon bár kissé fáradtan, de elindultunk Kolozsvárra, az utolsó programhoz. Ellátogattunk Kallós Zoltán sírházához, ahol el is énekeltük az ő kedvenc népdalát. Ezután meg elindultunk haza.

Úgy gondolom, mindannyiunk számára hatalmas élmény volt minden, ami itt történt. Rengeteget megtudtunk a régi népszokásokról, de meg persze más kultúrákról is. Reméljük, megadtatik a lehetőség jövőre is, hogy ellátogassunk ide.

Végül meg szeretnénk köszönni a felkészülésben nyújtott támogatást Sorbán Enikő zenetanárnak, aki Homoródalmásról feljött egy-két kiképzésre, hogy segítsen a tancinak és nekünk a gyakorlásban. Köszönet érte!

György Réka VII. osztály

Móra Ferenc: Szeresd a gyermeket!

Szeresd a gyermeket! A sivatag hegyen,
Hol villámok között vala az Úr jelen,
E legszentebb parancs nincs kő táblára írva -
Mosolygó kedviben, pirosuló hajnalon
Aranybetűkkel ezt az örök Irgalom
Az emberszívbe írta.

Szeresd a gyermeket! Még néki szárnya van,
A csillagok közé ő még el-elsuhan,
S kitárja vitorán a mennyek ajtaját:
Hiába könyveid, hiába lángeszed,
Az Isten titkait ki nem kémlelheted,
Csak gyermeklelken át.

Szeresd a gyermeket! A lét napfénye ő,
Estellik, hogyha megy, hajnallik, hogyha jő,
Csöpp lábai nyomán az öröm kertje zsendül,
Bimbónyi kis keze áldással van tele,
S melyik szeráf-zene érhetne föl vele,
Ha víg kacaja zsendül?

Szeresd a gyermeket! Hisz oly hálás szegény,
Egyszerre könny, mosoly ragyog csillagszemén,
Ártatlan kis szívét az öröm megteli,
S köszönetét, akár az esti fuvalom,
Mely félve játszadoz a harmatos gallyon,
Oly halkán rebegi.

Szeresd a gyermeket, öleld szívedre őt,
Ringasd el lágyan a szegény kis szenvedőt,
Lehunyt pilláinak töröld le könnyeit:
S míg te a gyermekek könnyét törölgeted,
Egy láthatatlan kéz a csillagok felett
Letörli vétkeid.

Értesítés!

Értesítjük a lakosságot, hogy Lövétenek hivatalosan is **új házszámai** vannak utcanevekkel.

Kezdetét veszi az új házszámok kiosztása!

Sorban fog történni az átvétel, utcák szerint.

Június 2-től június 6-ig a következő utcák lakói vehetik át házszámaikat: Pósfalu, Nádpataka, Lövétepataka, Újfalu, Fő út, Újnegyed.

Június 10-től június 13-ig: Sópástya, Sóskút, Só, Malom, Templom, Felsőtemető, Kőcsiport, Kerekmező, Kurta, Kicsi, Gergő, Ördöggará-dics, Alsótemető, Csató, Szőcs, Kútoldala, Tamás, Gábos, Cigánykert, Somsarju, Kögyakra.

Június 16-tól június 20-ig: Égei, Demeter, Györgypál, Márton, Lázuta, Vásárkert, Kardé, Külső Kardé, Motros, Gál, Malomkert, Gerőkert, Sárhegye.

Munkanapokon a következő program szerint történik az átvétel:

Hétfő: 09⁰⁰ - 15⁰⁰

Kedd-csütörtök: 08³⁰ - 14⁰⁰

Péntek: 08³⁰ - 12⁰⁰

A kasszába szükséges befizetés 10 lej/házszám, átvételkor.

Az erdei részek házszámainak a kiosztását a későbbiekben közöljük.

Köszönjük!
Polgármesteri Hivatal

Az újonnan elkészült utca- és házszám táblák:

Tisztelt Lövétei Választópolgárok!

Ezúton szeretném kifejezni köszönetemet Önöknek, amiért az elnökválasztáson példátlan mértékben támogatták Nicușor Daniel Dan elnökjelöltet.

Lövéten 97,79%-os eredménnyel - 1684 szavazattal - Hargita megye legerősebb támogatását nyújtották annak a jelöltnek, aki tiszteli a magyar közösségünket.

Ez az eredmény nemcsak statisztikai adat, hanem egyértelmű bizonyítéka annak, hogy Lövéten az emberek hisznek a változásban, az elvekben, és készek cselekedni egy jobb jövő érdekében.

Külön köszönet illeti mindazokat, akik éltek demokratikus jogukkal, és nagy számban eljöttek szavazni.

Résztvételük azt mutatja, hogy Lövéten él az összefogás ereje, és a közösség felelősséget vállal a sorsa alakításáért.

Tehát, a számok tükrében:

Szavazásra jogosult személyek száma: 3020.

Leadott szavazatok száma: 1726.

Érvényes szavazatok száma: 1722.

Érvénytelen szavazatok száma: 4.

Nicușor Daniel Danra szavazott 1684 személy.

George-Nicolae Simionra szavazott 38 személy.

Tisztelettel,
Mihály Dénes
Lövéte község polgármestere

Középajta, 2025. V. 6.

Kedveseim!

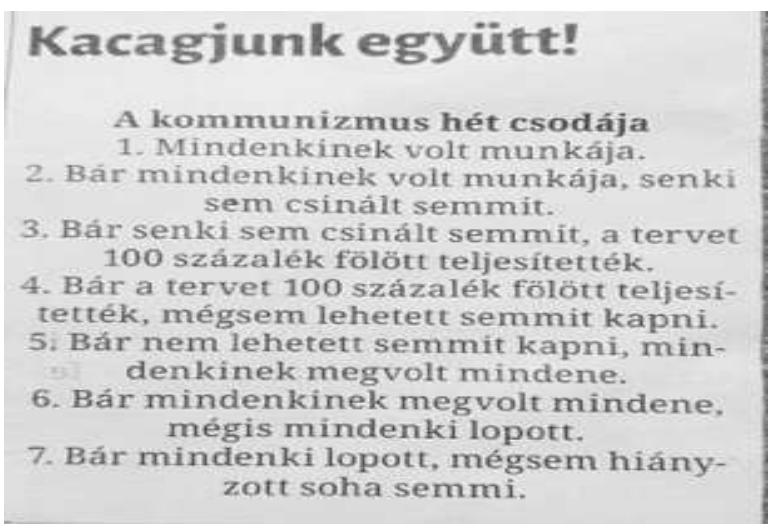
A mi megyei napilapunkban találtam valamit, amit kiollóztam, és elküldöm nektek.

Latolgatás, okoskodás nélkül teszem postára. Tenném, de nálunk sem hivatal, sem postaláda. Mindig keresnem kell valakit, aki felviszi legalább Barótra, és ott bedobja a postaládába.

No, ez így megyen félreszorult helyeken.

Szeretettel üdvözöllek benneteket!

Tisztelettel, Simon Áron

"A diakónusok a Lélek által nekünk adott ajándékok" - diakónusszentelés Gyulafehérváron

Május 3-án, Szent Fülöp és Szent Jakab apostolok ünnepén Kovács Gergely érsek diakónussá szentelte a csíksobotfalvi Csibi Leventét és a lövétei Lázár Hunor Imrét.

Az ünnepi szentmisét Kovács Gergely érsek celebrálta, amelyen jelen volt Jakubinyi György nyugalmazott érsek, Tamás József nyugalmazott segédpüspök, Fazakas Zoltán Márton csornai apát, a szeminárium elöljárói, a központi papság, több gyulafehérvári egyházmegyes pap, a szentelendő diakónusok plébánosai, valamint családtagjaik és barátai, szeretteik.

A szentelési szentmisében az evangélium felolvasása után András István szemináriumi rektor kiszólította a jelölteket, és kérte az érseket, hogy szentelje fel őket a szerpapi - diakónusi - szolgálatra.

A prédikációban az érsek az Apostolok Cselekedeteiben hallott szakaszra utalt, amely szerint "hét jó hírben álló, Lélekkel eltelt, bölcs férfit" választottak ki az apostolok, akik kézzel-férfi felszentelve az Egyház karitatív ügyeinek intézésére álltak. E példára hivatkozva mutatott rá a diakónusi szolgálat lényegére, amely ma is az Egyház szolgálatában, a közösség javára történik.

Külön szólt Leventéhez és Hunorhoz, akik a mai napon életre szóló elköteleződést vállaltak. Felhívta a figyelmüket arra, hogy az Istennek és az ő népének való szolgálat három konkrét fogadalmat kíván: engedelmisséget, nőtleniséget - azaz osztatlan szívet -, valamint szegénységet - úgy, hogy kevesebb, mint Isten, ne ériék be.

Az érsek hangsúlyozta: "Mai világunkban különösen nagy bátorság kell ehhez az elköteleződéshez, és ebben segítsen a két ünnepelt apostol életpéldája." Szent Fülöp a "kereső és kérdező hit" példája, aki az utolsó vacsorán nyíltan kérdezte Jézust: "Uram, mutasd meg nekünk az Atyát!" - ez a hit útján járó ember őszinte keresése. Szent Jakab, az ifjabb, a "csendes, hűséges szolgálat" mintaképe, aki a jeruzsálemi közösséget csendben, kitartóan és hűségesen vezette.

A prédikáció második részében a főpásztor az evangéliumból idézett: "Én vagyok az út, az igazság és az élet." Az út Krisztus követését, a szolgáló szeretet keresztjeinek vállalását jelenti. Az igazság az evangélium igazságához való hűséget kívánja - szavakkal és a hiteles élet példájával. Az élet pedig azt jelenti, hogy a most megkezdett út nem a földi létre, hanem az örök életre vezető zárandókút.

Továbbá az érsek az első hét diakónus példáját idézte, akiket "az özvegyek és árvák megsegítésére választottak ki és szenteltek fel" - a szolgálat kulcsszava itt is központi jelentőségű. A diakónusok hármasszolgálatot látnak el: az ige, az oltár és a szeretet szolgálatában állnak. Isten élő szavát hirdetik, a liturgia szolgálatát végzik, és Krisztus együttérző szívét jelenítik meg a szegények és rászorulóik között.

Végezetül a főpásztor azt kívánta a szentelendőeknek, hogy a "Szentlélek ajándékaival megerősödve" szolgálatukat úgy végezzék, mint Krisztus igazi tanítványai - aki "nem azért jött, hogy neki szolgáljanak, hanem hogy ő szolgáljon másoknak." Áldását és a hívek imádságát ajánlotta fel számukra, hogy "mindvégig hűek maradjanak hivatásukhoz."

A homília után a jelöltek letették a szentelési ígéreteiket, majd tiszteletet és engedelmisséget fogadtak a mindenkorai főpásztornak. Ezt követően a teljes átadás jeleként földre borultak, miközben a Minden-szentek litániáját imádkozva a jelenlévők - családtagokkal, rokonokkal, barátokkal és ismerősökkel megtöltve - a gyulafehérvári székesegyházban a szentek közbenjárását kérték a jelöltekért.

A litánia elimádkozását a diakónussá szentelés két lényeges mozzanata követte: a püspök általi kézzel-férfi felszentelés és a felszentelő ima. Az újonnan felszenteltek magukra öltötték a diakónusi liturgikus ruházatot - vagyis a bal vállon átvett és a jobb kar alatt megkötött stólát, valamint a dalmatikát -, átvették az evangéliáriumot, majd a diakónusi rendbe való befogadással zárult a szentelés szertartása.

Isten tegye teljessé a jót, amit megkezdett bennük!

Ad multos annos!

Forrás:

facebook/Seminarium Incarnatae Sapientiae

Fotó: facebook/Seminarium Incarnatae Sapientiae

Kiállítás a Népiskolában

A tavaly ősztől másodjára is elindultak A Szakkör foglalkozásai. Hatféle mesterségnek a fortélyait sajátították el az érdeklődő és ügyes kezű asszonyok: natúrkozmetika, gyertyakészítés, papírfonás, nemezelés, horgolás zsinórfonással és a mézeskalács-készítés. Ezeknek a tevékenységeknek a tájház, a községi könyvtár és a szociális konyha adott helyet.

Ugyancsak folytatódott a Csütörtöki Cukk a könyvtárnál, ami mostanra már az ötödik évét tapossa. Itt idén mindenki a saját kedve, igénye szerint kézimunkázhatott.

Ezeket a kézműves alkalmakon elkészült alkotásoknak a bemutatására került sor 2025. május 25-én a lövétei Népiskolában. A kiállításon készült fényképekből közlünk az alábbiakban (a 4. és az 5. oldalon), illetve Emilia óvó néni megoszt néhány gondolatot az élményeiről.

Ezúton szeretnénk megköszönni Lázár Izabellának A Szakkör átfogó irányítását, a cukkos és szakkörös csoportok vezetőinek a lelkes hozzáállást, és nem utolsósorban a helyszín biztosítását a Zöld Erdély Egyesületnek.

Gratulálunk a kiállítás szervezéséhez!

Elismerés az alkotóknak!

"Csak csinálj minden nap valami olyat, ami boldoggá tesz, hogy a lélek szeressen benned lakni."

Szerkesztőség

Hogy mit jelent számomra a CUKK?

Mivel nem vagyok lövétei származású, ezt gyakran meg is jegyzik itt nekem nyíltan a helybéli lakosok, sokszor még az "idegen" jelzőt is megkapom. Hiába vagyok itt már 4 éve a lövétei napközínél mint címzetes óvónő. Mivel ezen változtatni nem tudok, ezért büszkén vállalom, hogy törzsgyökeres székelykeresztúri vagyok, bányai lakcímmel.

Nekem a CUKK kikapcsolódás, énidő. Igyekszem egy alkalmat sem kihagyni. Szoktunk teázni, jókat beszélgetni, sokat nevetni, és persze alkotni/hímezni, ki-ki a maga tudásának, stílusának megfelelően. Én még nagyon kezdő vagyok, de nem is ez a lényeg. Az élmény, az új emberek megismerése, az együtt töltött idő, ami számomra a legtöbbet jelenti, társaságukban feltöltődöm, és úgy érzem, elfogadtak, befogadtak.

András L. Emilia

Fotók:

András Mónika

**Mézeskalács-
szakkör**

Nemezelés-

szakkör ➡

**Gyertyakészítés-
szakkör**

Horgolás
zsinórfonallal-
szakkör

Papírfonás-
szakkör

Natúrkozmetika-
szakkör

Cukk

Gondolatok a diakónusszentelésről:

A diakónusszentelés margójára

Én eddig sosem voltam diakónusszentelésen, és lehet, hogy ezért volt meglepő a szertartás pár eleme. Először is, nem gondoltam, hogy az igazi elköteleződésnek ilyen konkrét jelét kívánja a leendő papoktól ez a fokozat. Ez nagyon megrendítő is volt számomra, hisz nem árultak zsákamacsát. Engedelmesség, hűség és szolgálat mellett tettek tanúvallomást, ami nagy elhatározást kíván. Ehhez csak erőt és kitartást tudok kívánni, hisz nem kis feladat elé néznek a friss diakónusok! A Lélek legyen velünk!

András Mónika

Nagyon-nagyon vártam ezt a napot, hogy menjünk Hunihoz Gyulafehérvárra. Hajnali 4 órakor keltünk, busszal utaztunk, amit nagyon élveztem, mert szeretek buszon utazni. Megálltunk pihenni, reggelizni, utána indultunk tovább. Megérkeztünk, és úgy örültem Huninak, amikor megláttam őt az ablakból. Aztán felvettük a székelyruhát, és bementünk a szép, nagy templomba. Kicsi várakozás után bejött Huni a pap bácsikkal. Láttam, hogy Huni meg volt hatódva, mert könnyes volt a szeme. Számomra érdekes volt, mert még ilyet nem láttam, hogy a mise közben ő és a társa lefeküdtek a földre. Mise végén készítettünk fényképeket, és elmentünk ebédelni a pap bácsikkal, ahol volt finom torta is. Szerettem volna több időt lenni ott Hunival, de indulnunk kellett haza. Már sötét volt, amire hazaértünk kicsit fáradtan. Nagyon jó volt ez a nap.

Lázár Eszter első osztályos, Hunor unokahúga

Azt hiszem, teljesen más érzés részt venni egy ilyen eseményen, mint a diakónusszentelés ügy, hogy a felszentelendő nem idegen számunka, sőt családtag. 11 éve vagyok közeli szemlélője Hunor életének, ebből közel 9 éve a sógornőjeként. Így láttam őt átalakulni fiúból kamasszá és mostanra már felnőtt emberré, láttam az utat, amit megtett eddig a napig, ami nem biztos, hogy mindig a legkönnyebb volt, de kellett ahhoz, hogy ma az legyen, aki. Nem kevés szervezést igényelt ő és a segítői részéről, hogy ez a nap ilyen formában létrejöhessen. Tudom, hogy várta a szentelés napját, és várt mindannyiunkat nagy-nagy szeretettel. Valóban nagyon szép volt, hogy a gyulafehérvári székesegyház nagyszámban lövétei emberek töltötték meg, nem kevesebb, mint 3 nagy busszal és személyautókkal zárandokoltunk el imádkozni Hunorért, az évfolyamtársáért, és úgy gondolom, ki-kí a maga szándékáért. Hálát adok a jó Istennek ezért a napért, a szerencsés utazásért, a sok jó emberért, aki együtt imádkozott, és jó hangulatban együtt énekelt. Kívánom Hunornak, hogy a Szentlélek vezesse lépteit, gondolatait, szavait, egész életét. Adja Isten, jövőre a papszentelésén ugyanilyen szép számban, vagy akár még többen jó egészségben ott lehessünk, együtt lehessünk, imádkozhassunk.

Lázár Emőke, Hunor sógornője

Felemelő érzés volt! Lelki töltődés!

Demeter Erzsébet

Fotó: András Tamás

Elsőáldozás

2025

Mese kedvenceinkről

Volt egyszer, hol nem volt, volt egy király, akit Freddi mackónak hívtak. Mackóországban uralkodott, és volt neki három fia: Micimackó, Bumburnyák cica és Sziporka, a kis róka.

A három fiú elhatározta, hogy elmennek szerencsét próbálni. Freddi király enni- és innivalót csomagoltatott nekik, aztán elindultak. Mentek, men-degéltek, beérkeztek egy nagy erdőbe. Ahogy mentek át az erdőn, egyszer csak sírást hallottak. Arra mentek, és megláttak egy kicsi Pandát, aki azért sírt, mert elveszítette az anyukáját. A fiúk próbálták vigasztalni a kis Pandát, odaadták neki a három üveggolyójukat, amelyek varázsgolyók voltak. Miközben vigasztalták, és beszélgettek, suhogást hallottak, és megjelent Lilla, a tündér. Ő is segített vigasztalni a kis Pandát. Miközben beszélgettek, a fiúknak eszébe jutott, hogy a közelben lakik egyik barátjuk, Nyuszkó, aki biztos szívesen befogadná a kis Pandát. Így elindultak mindannyian Nyuszkó lakása felé.

Alig haladtak egy keveset, amikor brummogást hallottak a közelben. Először megijedtek, de ahogy tovább hallgatóztak, rájöttek, hogy ez egy brummogó sírás. Elindultak a hang irányába, és hamarosan meglátták Bandóka macit, aki ijedten, sírósan brummogott. Megkérdezték tőle, hogy mi a baj, miért van így megijedve? Bandóka elmesélte, hogy a szülei elküldték vízért, de eltévedt, és nem tud hazamenni. Szerencsére Lilla tündér tudta, hogy hol lakik a kis maci, és elindult vele a lakásukhoz.

A három vándor királyfi ment tovább a kis Pandával a Nyuszkó lakásához. Hamarosan meg is érkeztek, ahogy beléptek, ott találták Maya cicát. A kis Panda nagyon örült, mert a cica az ő legjobb barátja volt. Így szívesen elfogadta Nyuszkó meghívását, ott maradt, és már nem is búsult annyira. A három vándor királyfi ment tovább, újabb kalandokat keresve. Hamarosan egy szép kastélyhoz értek, amelyben Lili tündér lakott. A tündér nem volt otthon, csak az Unikornisa őrködött a kapuban, és be is engedte őket. Bent találtak egy Rubik kockát, az Unikornis elmesélte, hogy még eddig senki sem tudta kirakni, de aki kirakja, annak teljesül három kívánsága. A fiúk próbálták kirakni, nagyon gondolkodtak, közben az ajtón kaparászás hallatszott. Az Unikornis kinézett, ott volt egy maci és egy keselyű. Őket is beengedte. Közben megjelent Víziló, a szolga, mert nagy zajt hallott, és azt gondolta, hogy betörtek. Amikor látta, hogy nincs semmi baj, örömeiben ételt-italt hozott. Nagy lakomát csaptak, még ma is mulatnak, ha meg nem unták. Itt a vége, fuss el véle, csapjon meg az ostor vége!

II.B osztály - Bencze Edit fejlesztő pedagógus
segítségével készült

Madarak és fák napja: május 10.

Az alábbi írások ez alkalomból készültek:

Ha én madár lennék

Tanító néni, képzeld el, én ezt álmodtam. Úgy kezdődött ez az egész, hogy elaludtam, és mikor felébredtem, egy cinege madár lettem.

Aztán kellett menjek a cinegeiskolába. Ott megtanultam szépen énekelni, fészket rakni. Találtam sok barátot. Mentünk hetekig, hónapokig, aztán jött a nyári vakáció. Nagyon jól éltem volna tovább madárként, de felébredtem, az álomnak vége lett. Szomorú voltam, mert nem tudtam azóta ilyen jól álmodni.

Egyed Sára, IV. osztály

Ha én...

Ha én fa lennék, mamutfenyő lennék. Azért lennék mamutfenyő, mert ő bölcs és öreg. Szerintem szép, nagy fa lennék.

György Mózes, IV. osztály

Ha én madár lennék

Ha én madár lennék, mindenhova szállnék, erdőn, mezőn járnék, világot látnék. Repülnék csak, repülnék, mint egy őszi levél, fákon fészket raknék. Jó lenne madárnak lenni.

Sata Ágota, IV. osztály

Ha én madár lennék

Ha én madár lennék, cinege lennék. Én azért szeretnék cinege lenni, mert: pici, gyorsan repül, szeretnék a hán-gom, szeretném a fiókáimat, és sok ételt hoznék nekik, sok fészket raknék, de sajnos nekem nem lenne az, hogy elmegyek szülinapozni a barátokkal, hanem simán csak élném tovább az életemet az erdőben. Az én véleményem az, hogy nem is olyan rossz cinegének lenni.

Mihály Luca, IV. osztály

Ha én fa lennék

Ha én fa lennék, fenyőfa lennék. Én azért szeretnék fa lenni, mert sok fa van a faluban, és nálunk is van, és szeretem a gyümölcsöket, pl.: alma, szilva, körte. Azért is szeretnék fa lenni, mert nagyon szeretem a zöld lombját, és azért is szeretnék, mert sok madár él az ágain.

Te madár vagy fa akarsz lenni?

Pál Anita, IV. osztály

Fa

Ha én fa lennék, fenyőfa lennék. Azért lennék fenyőfa, mert örökké zöldellenék, és magas lehetnék. Karácsonykor, emberek otthonában, ajándékokat rejtegetnék. Amikor a karácsony vége közeledik, a kertjünkben lakhatnék. Az életem nagyon nyugalmas lenne.

A fenyő a legjobb fa.

Györgylőrincz Botond, IV. osztály

Ha én fa lennék

Ha én fa lennék, cseresznyefa lennék. Azért lennék cseresznyefa, mert az embereknek a leveleimmel tudok adni oxigént, és lesz termésem, amit meg tudnak enni, ami a cseresznye. Ezért szeretnék cseresznyefa lenni. Ezért jó fának lenni, mert, ha a fák nem léteznének, nem lenne oxigén.

Golicza Ádám, IV. osztály

ANYAKÖNYVI HÍREK 2025. ÁPRILIS

az anyakönyvi híreket a Polgármesteri Hivatal közli

Születések száma: 3

Márton Iringó, született április 23-án, a Márton Szabolcs és Márton Renáta szülők gyermeke
András Noel-István, született április 26-án, az András Ferenc és András Dalma- Imelda szülők gyermeke
Kelemen Hanna-Kamilla, született április 2-án, a Kelemen Szabolcs és Kelemen Kinga szülők gyermeke

Házasságkötések száma: 1

Tőke Róbert és Both-Fodor Tímea

Őszinte részvétünket fejezzük ki az április hónapban elhunytak hozzátartozóinak:

György Sándor, született 1960-ban
Márton József, született 1943-ban
Gábos Imre, született 1950-ben
Orbán Dénes, született 1955-ben
Orbán Domokos, született 1937- ben
György Anna, született 1934-ben

Eladó Sópástyán az 525-ös számú bennvaló. Irányár: 15000 euró. Telefon: 0741772502.

Eladó családi ház az 529-es házszámon, Sóbástyán, Balázs András néven, 505 m² területen. Telefonszám: 0721868067.

Régi arcok sárgult fényképeken

Emlék

András Istvánné Demeter Róza és Fazakas Péterné Lázár Teréz, 1935. A képet Egyed Baláznén Fazakas Margit küldte be.

György Emőke: "A három srác"

Fagyosan jön három srác,
Pongrác, Szervác, Bonifác.
Emberekre orrolnak,
Bosszúból fagyot hoznak.

Lehetnek akár szentek,
Növényre dérral mennek!
Nem kímélik a tavaszt,
Bánkodik is a paraszt!

Leheletüktől fázik,
Minden, mi most csírázik.
Zord fiúk, tűnjetek el,
Magokat ültessük el!

Őrangyal Majális 2025

Idén, 2025-ben épp május 1-jén ünnepeltük a Szent Gellért Alapítvány által tartott majálist, aminek a helyszíne Szeltersz volt. A sérültek és kísérőik részére rendezett szabadtéri együttlét délelőtt 11 órától kezdődött, és délután 4 óráig tartott. Lehetőség volt a kinti sütögetésre, igény szerint. Családias és baráti légkör vett körbe bennünket. A majálist a kicsit szeszélyes időjárás zavarta néha meg, mert hol eleredt az eső, hol meg kisütött a nap, de ezt el lehetett viselni, sőt izgalmas fűszere is volt a napnak! A program alatt volt sok közös játék, illetve bemelegítő tornagyakorlatok is! Jó sokan összegyűltünk, volt vidámság és jókedv mindenki arcán. Jó érzés volt együtt köszönteni az igazi tavaszt, kint lenni a csodásan virágzó természetben, ami mindenki számára gyógyító és felszabadító egyben!

György Emőke

*Az újságban megjelent cikkek tartalmáért a szerzők vállalják a felelősséget.
A szerkesztőség nem minden esetben ért egyet a cikkek tartalmával.*

LÖVÉTEI KIÁLTÓ

Megjelenik havonta, kiadja a LÖVÉTEI KIÁLTÓ EGYESÜLET

Főszerkesztő: Tódor Lóránd, tördelés és szerkesztés: András Kinga, korrektúra: Egyed Emilia
Munkatársak: András Mónika, Egyed Tünde, Györgylőrincz Ernő, Lázár Béla, Lázár László, Mag Otilia, Mihály János, Pál Erzsébet, Szikszai Berta, Tódor Attila, Török Enikő

Támogatók: Lövéte Község Helyi Tanácsa, Lövéte Közbirtokossága, Lövétei Római Katolikus Plébánia
Elérhetősége: Lövéte Községi Könyvtár, tel.: 0784-298853, e-mail: loveteikialto@gmail.com

